

BJØRN NØRGAARD RE-MODELLING THE WORLD

“Re-modelling the World” er en udstilling om den danske kunstner Bjørn Nørgaard (f. 1947). Han fik sit gennembrud som helt ung i midten af 1960'erne, men er stadig i dag en markant skikkelse i den danske kunstverden.

Og hvorfor så en udstilling om Nørgaard?

Hvorfor er hans kunst vigtig at præsentere? Hvilken rolle spiller han for kunstdebatten? Og hvad er det vigtigt at lægge vægt på i afkodningen af hans værker?

Der er mange svar, for Bjørn Nørgaards kunstneriske virke peger i mange retninger.

Et svar på, hvorfor hans kunst er vigtig, kunne være:

– Han er en kunstner, der tager stilling – han forholder sig kritisk til verden, er etisk og engageret.

Eller det kunne være:

– Han udfordrer et klassisk værkbegreb.

Det kunne også være:

– Han undersøger kulturelle tegn og koder, han mikser mytologisk, historisk og kunsthistorisk stof med fortællinger og genstande fra vores egen samtid.

Eller:

– Han er med til at præge byrummet med sine skulpturer og udsmykninger i det offentlige rum, fx fibelbelægningen ved Storkepringvandet på Amager Torv i København eller H.C. Andersen-skulpturen ved banegården i Odense.

Eller:

– Han er ophavsmand til Dronningens Gobeliner på Christiansborg og har netop præsenteret en skitse til det danske regentpars gravmæle til Roskilde Domkirke.

Udstillingens fokus

Udstillingen viser udvalgte værker fra midten af 1960'erne og frem til i dag og er organiseret kronologisk. På udstillingen er der fokus på den del af hans kunst, hvor han enten arbejder i serier, dvs. udforsker gentagelser og det serielle, eller hvor han sammenstiller mange forskellige materialer og så at sige udvikler sit eget materialealfabet.

Som udstillingstitlen “Re-modelling the World” peger på, handler det netop om Nørgaards “genmodellering” eller genfortælling af verden, samfundet, politik, krig, kønsroller, genmodificering, verdenshistorien, kunsthistorien og hans eksperimenterende brug af materialer og hverdagsgenstande.

Dette materiales fokus og struktur

Nørgaards kunst er mangfoldig. Derfor har vi måttet gøre os nogle valg og fravalg i struktureringen af stoffet til både udstillingen og til dette materiale. Vi har valgt at have fokus på tre overordnede vinkler, der kan læses og bruges uafhængigt af hinanden:

- Nørgaards brug af materialer
- Det politiske og sociale engagement
- Nørgaards brug af mytisk, historisk og kunsthistorisk stof/referencer

Inden for hver af de tre vinkler præsenterer vi udvalgte og eksemplariske værker. Mange af de valgte værker krydser frem og tilbage mellem de tre tematikker, og det er op til dig som læser at skabe forbindelserne.

BJØRN NØRGAARDS BRUG AF MATERIALER

“Forskellige materialer, forskellige overflader, giver os forskellige fornemmelser (...) grov ru beton, fin glat marmor, rundt blødt træ, hårdt blankt messing. Modsætningen mellem materialerne, modsætningerne mellem tingene og tingene og materialerne, modsætningen mellem den betydning eller mening vores associationer almindeligvis tillægger materialerne, tingene og symbolerne og så den nye dimension de får gennem figurenes opbygning, er et billedsprog, som ikke kan forklares, da billedet er totalt.”

Bjørn Nørgaard

Diskuter Nørgaards ønske om at tematiske sig selv og genstandene for betydning. Kan genstandene opleves som ren form?

Et uheld fra kunstnerens atelier?

En brun papkasse. Et grid/trådnæt. Flydende gips, der nu er størket. Så enkelt kan det gøres. Og så alligevel ikke. For hvordan skal vi dog forholde os til denne genstand? Det er alt andet end en klassisk skulptur. Der er ingen fine materialer, ingen sokkel, ingen menneskefigur. Ligner det måske ikke snarere noget fra en byggeplads end fra et kunstmuseum? Eller et uheld fra kunstnerens atelier? Værket hedder *Rumafgrænsning, masse* og er fra 1967.

Nørgaard har sagt om denne periode: “Jeg måtte tømme mig selv for alle tillærte forestillinger for at finde ud af, hvad skulptur er. Det er materialer, det er kroppen, altså personen, altså mig. I den forståelse må man starte med det helt elementære. Det er det jeg gør med de tidlige materialeaktioner. Undersøger det elementære.”

RUMAFGRÆNSNING, MASSE, 1967
GIPS, STÅLTRÅDSNET, PAKKASSE
STATENS MUSEUM FOR KUNST

RUMAFGRÆNSNING, MASSE, 1967
DETALJE. GIPS, STÅLTRÅDSNET, PAKKASSE
23,5 X 39,5 X 40 CM
STATENS MUSEUM FOR KUNST

Nørgaard ønskede altså at undersøge, hvordan man kunne tage udgangspunkt i nogle grundlæggende materielle og formmæssige elementer: den flydende gips, ståltrådsnet, geometriske former (kuber, cylindre, trekanter) osv. Det er næsten, som om han stiller spørgsmålet:

“Hvor lidt skal der til, før noget er kunst?”.

Han gik på den eksperimenterende kunstskole Eks-skolen, som var et alternativ til Kunstakademiet. Her stillede man også spørgsmål til kunsten, værkbegrebet og samfundet. Der var ofte fokus på processen frem for det færdige værk. Kunstnere som Per Kirkeby, Poul Gernes og Jørgen Leth gik der også.

RUMAFGRÆNSNING, MASSE, 1967
GIPS, STÅLTRÅDSNET, PAKKASSE
23,5 X 39,5 X 40 CM
STATENS MUSEUM FOR KUNST

“I 1960'erne kaldte vi det modeller i stedet for skulpturer for at lægge afstand til de klassiske skulpturer, der idealiserede og afbilledede naturen (...). Selve “modellerings” processen blev vigtigere end det færdige produkt. Den tradition ligger dybt i billedkunsten i dag.”

Bjørn Nørgaard i interview på www.turbulens.dk, 2005

BJØRN NØRGAARD RE-MODELLING THE WORLD

Skolefæstestuen
SEMNASIET/HF
M.B.L.
SMK

Gentagelser – det serielle

Nørgaard lavede mange eksperimenter med flydende gips i 1967. Han kaldte dem for “rumafgrænsninger” og “overhældninger”. Måske kunne man sige, at det ukontrollerede møder det kontrollerede. På den ene side den flydende, ukontrollerbare gips og på den anden side en kasse, der afgrænser.

RUMAFGRÆNSNING, MASSE, 1967
GIPS, STÅLTRÅDSNET, PAKKASSE
23,5 X 39,5 X 40 CM
STATENS MUSEUM FOR KUNST

OVERHÆLDNING, 1967.
GIPS, 14 X 25 X 25 CM
JETTE SKOVGAARD

OVERHÆLDNING, 1967.
GIPS, 4 X 25 X 21 CM
MARIANN OG STIG BRØGGER

OVERHÆLDNING, 1967
GIPS
19,75 X 51 X 39,5 CM
STATENS MUSEUM FOR KUNST

Nørgaard gentager materialer og formelementer. Bl.a. gipsen og griddet. Griddet er det modsatte af den flydende, ukontrollerbare gips. Griddet skaber struktur. Det fastholder en systematik og kan få blikket til at fokusere på dele af helheden. I den klassiske kunst brugte man fx en tegneramme, dvs. en ramme med et kvadratnet, til at skabe den korrekte gengivelse af sit motiv på papiret, der ligeledes var inddelt i et kvadratnet. Gridstrukturen kendes også fra verdenskortets koordinat-system af længdegrader og breddegrader.

ALBRECHT DÜRER EN MAND TÆCNER LIGGENDE KVINDE, 16. ÅRH.
GRAFIK/HØJTRYK/TRÆSNIT. STATENS MUSEUM FOR KUNST

Syltetøjsglas og kaffekopper

Nørgaards gentagelse og genbrug af materialer ses også i hans brug af genstande fra den nære hverdag. Syltetøjsglas, kaffekopper, spejle, papkasser. Han blander ofte mange forskellige materialer. Og det er måske bl.a. det, det handler om. Sammenstød mellem materialer og former. Modsætningsforhold indgår ofte i hans værker: blødt/hårdt, ru/glat, kold/varm...

SAMMENHØBNING, 1967
15 GLAS, PENSLER, BLANDEDE MATERIALER
STATENS MUSEUM FOR KUNST

Man kunne også sige, at det drejer sig om en undersøgelse af materialernes egen-skaber og kulturelle koder og tegn. Som i værket *Sammenhobning* fra 1967. En helt almindelig masseproduceret colaflaske i en ornamenteret tepotte. Den søde cola møder den bitre te. Øst møder vest, eller kommunisme møder kapitalisme, gammel tradition møder nutidens populærkultur. Og hvad med sylen, der med sin skarpe spids gennemborer colaens åbning?

SAMMENHØBNING, 1967
COCA COLA FLASKE, TEPOTTE, SYL
STATENS MUSEUM FOR KUNST

Skolefæstestuen
www.skolefæstestuen.dk

BJØRN NØRGAARDS VÆRKER ER GENGIVET MED TILLADELSE FRA KUNSTNEREN.
DEN DØDE MÅRAT
PHOTO DART SPRETOORN & FILS, BRUSSELS (DAVIDS),
VOK WERBERHOFF, FØRSIDEN
BJØRN NØRGAARDS RUMAFGRÆNSNING, HESTEFØRGEN SMK FOTO
– HEEN VAR CHARLOTTE COROY?
HENNING KUNSTMUSEUM, MÅRAT
FOTOKREDITTERING: EKSTRA BLADET

OPLAG: 4.000
© STATENS MUSEUM FOR KUNST/SKOLEFÆSTESTUEN
LAYOUT: MARIANNE RISBALLE/SKOLEFÆSTESTUEN
TRUK: PE OFFSET
ISSN: 0968-5905

Undervisningsmateriale kan bestilles, så længe lager haves, på tlf. 33 74 84 84

1 time 450 kr., 2 timer 650 kr. (med værktøed) Frit for skoler.

Forløb og besøg på egen hånd skal bestilles mindst en uge i forvejen.

Abningssteder:
Tlf: 33 74 84 94
Tlf: 33 74 84 94
Sølvgade 48-50
1307 København K

15. april – 24. oktober 2010
Bjørn Nørgaard, Re-modelling the World

STATENS MUSEUM FOR KUNST
PRAKTISK INFO
BOOKING OG

FØRSIDEN: DETALJE AF BJØRN NØRGAARD, RE-MODELLING THE WORLD
ARTION FRA DEN FRI UDSTILLINGSBYGNING, FLUID 3 & 007, KØBENHAVN

BogH, Mikkel: *Ny Dansk Kunsthistorie*, bind 9.
Følgat Pale Følgat A/S, København, 1993-96

Følgat Pale Følgat A/S, København, 1990

Andersen, Tove: *Bjørn Nørgaard*, Dansk Nutidskunst 5,
Udstillingskatalog Statens Museum for Kunst 2010

Udvalgt litteratur:
Bjørn Nørgaard, *Re-modelling the World*.

http://www.skolefæstestuen.dk/video/label.html

Du kan se filmklip fra aktionerne på Nørgaards egen hjemmeside

http://www.aerosinspiration.dk/boem_og_unge/gruppe/uvmateriale_underseite.asp?id=273&kvmid=65

Information og flere opgaver til hesteførfngen:
På kunstmuseets Aros' hjemmeside kan du finde mere

projekt "Kunsthistorier" på www.smk.dk.

Derudover kan du på opdagelse i det webbaserede

slag til arbejdsopspørgsmål og opgaver.

På www.smk.dk under "undervisning" kan du finde mere

materiale om Bjørn Nørgaard og udstillingen, bl.a. for-

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

16. april – 24. oktober 2010

LITTERATUR OG LINKS

SAMFUND OG POLITIK

– AT STILLE SPØRGSMÅL TIL VERDEN

“provo anti apartheid flower power kampagnen mod atomvåben make love not war stop krigen i vietnam hippie rødgarden turn on drop out støt revolutionen bekæmp revisionismen ta’ til nepal”

Fra pressemeddelelsen til Bjørn Nørugaards første separatudstilling i 1967

Nørugaard er en kunstner, der forholder sig kritisk til verden. Han er etisk og engageret. Han og hans værker stiller spørgsmål. Til hvordan vi strukturerer samfundet, til magtforhold, krig, kønspolitik, genmodificering, boligforhold, det offentlige rum og meget mere.

Hans kunst fra tiden omkring 1970 var i høj grad et udtryk for sin tid – en tid præget af ungdomsoprør, ligestillingsdebatter, rødstrømpebevægelsen, opgør med konventioner og hierarkier, Vietnam-krig og kold krig etc. En tid, hvor fristaden Christiania blev grundlagt (1971), hvor det danske rockband Steppenulvene og journalist Hasse Havgard udgav singlen “Hashhunden glammer”, hvor kvindelige forfattere som Suzanne Brøgger og Erica Jong skildrede kvindelig seksualitet, og hvor kunstnere søgte sammen i kollektive fællesskaber. Nørugaard begyndte som kun 17-årig på den eksperimenterende kunsthøjskole Eks-skolen, der blev dannet i 1961 som alternativ til Kunstakademiet. Kunstnere, forfattere, musikere etc. afsøgte, hvordan kunsten kan interagere med samfundet og forholde sig kritisk til samfundet. Og fælles for dem var troen på at kunne ændre og revolutionere verden ved at bryde med normer og udfordre traditionerne. Også kunstens normer blev brudt – et værk behøvede ikke længere være et værk i mere traditionel forstand, dvs. maleri, skulptur eller tegning. Nu kunne også en handling være kunst, fx Nørugaards aktioner og happenings.

HESTEROFRINGEN, 1970 I SAMARBEJDE MED LENE ADLER PETERSEN OG HENNING CHRISTIANSEN

Hesteofringen

En kold vinterdag i 1970 på en sneklædt mark i Kirke Hyllinge i Hornsherred fandt en af nyere dansk kunsthistories mest berømte og berygtede begivenheder sted: Bjørn Nørugaards og hans hustru Lene Adler Petersens aktion *Hesteofringen*. Hesten Røde Fane – en udjente arbejderhest tidligere kendt som Tulle – blev aflivet af en slagter og derefter parteret i denne aktion, der var nøje iscenesat som en rituel handling. Bjørn Nørugaard var ikledt skindvest og rødt pandebånd, Lene Adler Petersen var i hvidt, rødt og sort. Mens Bjørn Nørugaard udførte selve parteringen og dermed selve ofringen, bevægede Lene Adler Petersen sig rundt om den centrale begivenhed bærende på et sort kors, mens hans sang for den døde hest. Her er et lille uddrag fra sangen:

Søde døde hest / søde døde hest / dit store åbne sår / oh dit levrede blod døde hest / dine bristende øjne uhm / Uhm døde hest uhm døde hest...

Komponisten Henning Christiansen ledsagede ofringen på en grøn violin. De parterede dele af hesten blev efterfølgende lagt i formalin i syltetøjsglas og udstillet på museum sammen med den filmede dokumentation af aktionen.

HESTEROFRINGEN, 1970 I SAMARBEJDE MED LENE ADLER PETERSEN OG HENNING CHRISTIANSEN

Hvad er din holdning til kunstneren som politisk, etisk og moralsk farlig?

I tidsskriftet "A+B" skrev Nørugaard i 1970: "(...) så længe kunstneren holder sig til normerne for sin rolle, så længe han bruger litteraturens og billedkunstens accepterede sprog, er han ufarlig, lige meget hvad han siger eller skriver, udfylder han blot sin sociale funktion som kunstner, men i det øjeblik han inddrager nye områder af virkeligheden, som andre sociale grupper har patent på, overtræder han et tabu, han er politisk, etisk og moralsk farlig, og så sætter reaktionen ind, især hvis han gør det offentligt uden at skjule sig, som om han havde ret til at handle frit. Der er to absolutte former for kommunikation: vold og kærlighed."

Debatten om, hvad der er kunst, og hvad der fortjener offentlig økonomisk støtte, foregår løbende – og ofte ledsaget af heftige diskussioner i medierne. I sommeren 2009 udtalte Dansk Folkepartis formand og nylvalgte kulturordfører Pia Kjaersgaard i Politiken: "Jeg kan heller ikke se – selv om jeg har al mulig respekt for Bjørn Nørugaard – at hans parterede hest har noget med kunst at gøre. For det har det ikke. Punktum. Væk." Artiklen kan læses på <http://politiken.dk/politik/article762394.ece> og Bjørn Nørugaards reaktion på <http://politiken.dk/kultur/article768987.ece>.

Også den nyudnævnte kulturminister Per Stig Møller har netop været ude med riven efter et af 1960'ernes omdiskuterede værker: Piero Manzonis *Merda d'Artiste*, eller lort på dåse. Tv-værten Jersild stillede spørgsmålet: "Er det kunst?", hvortil kulturministeren svarede: "Nej, det er noget lort. Nej, jeg synes ikke, det er kunst. Det er helt fint at eksperimenterer. Det er helt fint at lave overraskelser. Det er også helt fint at provokere. Men det her synes jeg simpelthen er noget lort. Det er at gøre nar ad godfolk at sætte sådan en i en montre". Per Stig Møller gjorde det dog samtidig klart, at han støtter armslængdeprincippet, dvs. at det ikke er politikkerne, men fagfolk, der beslutter, hvordan kunststøtten skal fordeles.

MYTER, HISTORIE OG KUNSTHISTORIE

“Helt bogstaveligt tager jeg en række historiske og kunsthistoriske elementer fra andre sammenhænge og sætter sammen til en ny syntaks.”

Nørugaard i interview på www.turbulens.dk, 2005

I Bjørn Nørugaards genmodellering af verden får verdenshistorien, myterne, fortællingerne, kunsthistorien og hans egne personlige historier nye vinkler og udsagn.

Marat – Hvem var Corday?

Et godt eksempel er værket *Marat – Hvem var Corday?*, som allerede i sin titel markerer et udgangspunkt i verdenshistorien.

Jean-Paul Marat (1743-93) var en af Den franske revolutions (1789) store helte, der i 1793 blev fundet myrdet i sit badekar og allerede samme år foreviget af maleren Jacques-Louis David med maleriet *Den døde Marat*. Nørugaard laver her en parafrase over Davids maleri, dvs. en fri bearbejdning eller omfortolkning af en anden kunstners værk.

MARAT – HVEM VAR CORDAY?, 1976 BLANDEDE MATERIALER HEART HERNING MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

JACQUES-LOUIS DAVID DEN DØDE MARAT, 1793 ROYAL MUSEUM OF FINE ARTS OF BELGIUM

DEN KVINDelige KRISTUS, 1969 BJØRN NØRUGAARD OG LENE ADLER PETERSEN

I 1965 protesterede lagerforvalter Peter Rindal mod Statens Kunsts fondens støtte til den følge ham uforståelige moderne kunst. Han indsamlede 60.000 underskrifter og udløste den såkaldte rindalismsedbat.

Andre aktioner Hesteofringen er langtfra den eneste af Bjørn Nørugaards og Lene Adler Petersens aktioner og happenings, der har vakt debat. Året før, i 1969, udførte de aktionen *Den kvindelige Kristus*, hvor Lene Adler Petersen – bærende på et kors – gik helt nøgen gennem salen på Københavns Børs omgivet af forretningsmænd i jakkesæt.

“Figuren handler meget om det, der lå i ungdomsbevægelsen, hippier, mod krig, blomster og hvad ved jeg. Om at finde nogle helt andre idealer for det at være mand. Alt det vi oplevede, Jesus stod for, var det, vi opfattede som “kvindelige kvaliteter”: blidhed, kærlighed, åbenhed, omsorg for børnene. Så i virkeligheden ville det være mere naturligt i dag, at Jesus var en kvinde. For alt det, der er det modsatte af Jesus, er det typisk mandlige.”

Bjørn Nørugaard citeret i Krarup og Nørrested, *Eksperimentalfilm i Danmark*, s. 80

Du kan se filmklip fra aktionerne på Nørugaards egen hjemmeside <http://bjoernoerugaard.dk/video/tabel.html>

DET FORJÆTTETE LAND, 2005 BLANDEDE MATERIALER STATENS MUSEUM FOR KUNST

Kunstformidler Anne Grethe Uldall skriver i udstillingsguiden: “Et tableau, en ophobning af genstande, af citater, henvisninger, former og materialer – hvor skal man begynde? Hvor skal man slutte? Hvad med at prøve med den klassiske billedopbygning: forgrund, mellemgrund, baggrund?”

Forgrund:

Vores blik og krop bremses af et grid, der inddeler tableauet i ensartede kvadrater. Som renaissancekunstnerens grid, det skaber system, kortlægger, strukturerer i et forsøg på at skabe overblik. Det er med til at bryde det monumentale potentiale skulpturen kunne have haft, og inddeler i stedet værket i mindre overskuelige enheder, der hver især indrammes. Dette giver os mulighed for at se de enkelte genstande og deres former på ny. På selve griddet hænger en række portrætter, alle af kvinder; hvem er de? Og hvem var “Corday”?

Mellemgrund:

I værkets mellemgrund ligger en mand i et badekar. Det er en gipsafstøbning af kunstneren selv – et direkte aftryk, af virkeligheden? Foran ham finder vi en opstilling af dagligdags ting: kaffekop, æg, dåseøl, brød, kniv, kriminalroman, elpære, stearinlys ... I hånden holder han sin håndskrevne dagbog, bl.a. med overvejelser omkring den franske revolutionspolitiker Jean-Paul Marat og over vanskelighederne ved at skabe en selvforvaltende arbejdsplads som Eks-skolens trykkeri – 1700-tallets fortid og nutiden mødes.

Baggrund:

Et spejl, der spejler værkets mellemgrund, forgrund og os, der står og ser på. Vi er også en del af værket, af den diskussion som udspiller sig i det.

Charlotte Corday (1768-93) Myrdede Marat i hans badekar i 1793, efterfølgende blev hun henrettet i guillotinen. Kvinderne på griddet er kendte og ukendte mellem hinanden. De levede på forskellige tider, beskæftigede sig med forskellige ting, ét synes de dog at have haft til fælles: Det er stærke kvinder, der kæmper for deres sag.”

Prøv selv

Det forjættede land er en ud af syv fra serien Venus spejler spejler Venus fra 2005.

Gentag den analytiske fremgangsmåde fra ovenfor, og kortlæg materialer, former, genstande og betydningslag i værket.

Her er et par stikord: Venus fra Milo – en berømt skulptur fra det antikke Grækenland – travertin (kalksten) fra Jerusalem med De ti bud på hebraisk, færeblood.

Gå i museets samlinger, find et ældre værk, og skab selv en parafrase.

Ekstra Bladet
LØBSAG 21. JANUAR 1970
Nr. 392 – 16. årgang – 1 Kr.

POLITIKERNE HAR SAT SIG PÅ DE BEDSTE LEJLIGHEDER

OFREDE HESTEN SOM PROTEST MOD VOLD

LO TAVS MENS STREJKE-BØLGEN RULLER

HESTEROFRINGEN, 1970 I SAMARBEJDE MED LENE ADLER PETERSEN OG HENNING CHRISTIANSEN

HESTEROFRINGEN, 1970 I SAMARBEJDE MED LENE ADLER PETERSEN OG HENNING CHRISTIANSEN

Hvad skal der til for at vække lignende reaktioner i dag?

Voldsomme reaktioner

Hesten Røde Fane skulle egentlig have været opstaldet på kunstmuseet Louisiana i forbindelse med en udstilling, og ofringen skulle have foregået ved museet. Men projektet var for voldsomt for museets ledelse og lokalsamfundet og blev derfor flyttet til den nordsjællandske mark – med Ekstra Bladet som vidne og formidlingsorgan og som garant for at nå ud til en stor del af befolkningen.

Reaktionerne på aktionen var voldsomme. Lene Adler Petersen har beskrevet effekten af Ekstra Bladets dokumentation således: “Billederne kom i Ekstra Bladet, og det gjorde, at vi måtte flytte væk en periode fra det sted, hvor vi boede. Det var forfærdeligt, folk brød ind, og naboerne i opgangen tog beskyttende om deres børn, når vi mødte dem på trappen, måtten blev fjernet og dørklokken revet af.”

I Ekstra Bladet kunne man endvidere læse, at “Hestens Værn finder handlingen forrående og under sig over, at Louisiana lader sig misbruge til sådanne abnorme foreteelser”, og at “Dyreværnsforeningen ‘Svalen’ synes ‘ofringen’ er grotesk og oprørende” og “er utilfreds med, at Statens Kunstfond netop har ydet Bjørn Nørugaard et arbejdslegat på 5.000 kr.” (s. 126 i udstillingskataloget).

Nørugaard har bl.a. beskrevet aktionen som en reaktion på tiden og på “menneskeverdenens sindssyge ofringer i Vietnam og Biafra!” med henvisning til både Vietnam-krigen (1959-75) og borgerkrigen i det afrikanske land Biafra (1967-70).

FRA FORSIDEN AF EKSTRA BLADET 31. JANUAR 1970